

Mål T-102/03

**Centro informativo per la collaborazione tra le imprese e la
promozione degli investimenti in Sicilia SpA (CIS)**

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Europeiska regionala utvecklingsfonden — Upphävande av ekonomiskt stöd —
Avsaknad av beaktande av stödmottagarens utgiftsåtaganden —
Artikel 24 i förordning (EEG) nr 4253/88 — Motiveringsskyldighet —
Prövning ex officio”

Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 22 juni 2005 II - 2359

Sammanfattning av domen

1. *Talan om ogiltigförklaring — Grunder — Bristfällig motivering — Prövas av domstolen ex officio*
(Artikel 230 EG)

2. *Ekonomisk och social sammanhållning — Europeiska regionala utvecklingsfonden — Beslut om upphävande av ekonomiskt stöd — Motiveringsskyldighet — Omfattning — Beslut i vilket omständigheter som kan motivera ersättning för de utgifter som har verkställts av det nationella inte beaktas — Bristfällig motivering*
(Artikel 253 EG; rådets förordning nr 4253/88, artikel 24)

1. Avsaknad av, eller bristfällig, motivering innebär ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter i den mening som avses i artikel 230 EG och utgör tvingande rätt, som gemenskapsdomstolarna skall pröva ex officio.

(se punkt 46)

2. Av motiveringen av ett individuellt beslut som går en enskild emot skall det klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt.

Ett beslut av kommissionen om upphävande av ekonomiskt stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden är bristfälligt motiverat om det i beslutet inte sägs något om de olika omständigheter och argument som kan påverka utgången i ärendet och som särskilt rör frågan huruvida sådana omständigheter kan eller inte kan motivera att de utgifter som har verkställts av det mellankommande organet innan stödet upphävdes skall ersättas, och detta trots att svaret på denna fråga är nödvändigt för att förstainstansrätten skall kunna kontrollera huruvida det omtvistade beslutet är välgrundat eller ej.

(se punkterna 47, 48 och 60)